

de, herunder ved at rette henvendelse til udlændingens hjemlands repræsentation med henblik på udstedelse af pas og eventuel indrejsetilladelse, indkøb af billetter til brug for rejsen m.v. I tilfælde, hvor udsendelse som følge af manglende samarbejdsvilje hos myndighederne i den pågældende udlændings hjemland ikke er mulig, kontaktes Udenrigsministeriet med henblik på via forhandling med myndighederne i den pågældendes hjemland at få effektueret udsendelsen.

Såfremt det herefter viser sig umuligt at gennemføre en tvangsmæssig udsendelse af en asylansøger efter endeligt afslag på ansøgning om opholdstilladelse, vil der som anført i bemærkningerne til lovforslag nr. L 214 til lov nr. 421 af 1. juni 1994, side 21, om ændring af udlændingeloven og lov om midlertidig opholdstilladelse til visse personer fra det tidligere Jugoslavien m.v. som hidtil være mulighed for at give opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4, hvis ganske særlige grunde taler derfor.

Bestemmelsen i § 9, stk. 2, nr. 4, har været anvendt i flere tilfælde i forbindelse med udsendelseshindringer. I august 1994 har Indenrigsministeriet således meddelt opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4, til mindre grupper af asylansøgere fra Afghanistan og Irak, som gennem længere tid havde afventet udsendelse, og i juni 1995 har Indenrigsministeriet som følge af udsendelseshindringer meddelt opholdstilladelse efter § 9, stk. 2, nr. 4, til et antal irakiske kurdere.

Den 15. maj 1995 godkendte indenrigsministeren nogle nærmere retningslinjer for behandling af sager efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4, hvor udsendelse af udlændinge, der er meddelt afslag på ansøgning om asyl og eventuelt tillige på ansøgning om humanitær opholdstilladelse, ikke for tiden er mulig. I retningslinjerne fastlægges bl.a., hvornår politiet, der efter udlændingelovens § 30, stk. 2, forestår udsendelser af udlændinge, der ikke er udrejst ved udrejsefristens udløb, skal forelægge sager for udlændingemyndighederne med henblik på en stillingtagen til, om der skal meddeles opholdstilladelse efter § 9, stk. 2, nr. 4, på grund af udsendelseshindringer. Retningslinjerne indeholder endvidere en række kriterier for Direktoratet for Udlændinges fremtidige behandling af sager, hvori der ansøges om eller sker forelæggelse fra politiet vedrørende opholdstilladelse efter § 9, stk. 2, nr. 4.

Bestemmelsen i § 9, stk. 2, nr. 4, er – uden for de i forarbejderne til bestemmelsen nævnte tilfældegrupper, som ikke omfatter udsendelseshindringer – kun tænkt anvendt i enkeltstående tilfælde, og efter retningslinjerne af 15. maj 1995 skal der derfor i hvert enkelt tilfælde foretages en konkret vurdering af, hvorvidt det for tiden ikke er muligt at udsende den enkelte udlænding.

Det er på baggrund heraf Indenrigsministeriets opfattelse, at det ikke vil være muligt at give opholdstilladelse efter § 9, stk. 2, nr. 4, til grupper af udlændinge ud fra en generel vurdering af udsendelseshindringerne.

Spm. nr. S 2610

Til indenrigsministeren (13/9 95) af:
Søren Søndergaard (EL):

»Vil ministeren give en asylretlig vurdering af begrebet »udstødelse« og sammenholde det med situationer, hvor stater nægter at tilbagetage deres borgere?«

Begrundelse

Tilbagesendelsesproblemer kan være begrundet i forskellige forhold. I sagen om desertørerne fra den serbiske hær ligger problemet i de restjugoslaviske myndigheders bestemmelser om rejselegitimation til borgere fra Restjugoslavien, som har søgt asyl i udlandet. Spørgsmålet er, om en sådan praksis kun skal vurderes som et praktisk udsendelsesproblem (rejseruter, billetter, transportmuligheder, m.v.) eller den skal sidestilles med en hjemstats bevidste regulering af, hvilke af dens borgere den ønsker at tage tilbage.

Svar (27/9 95)

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Indenrigsministeriet har til brug for besvarelsen anmodet Flygtningenævnet om en udtalelse, herunder om den asylretlige vurdering og betydning af en stats nægtelse af at modtage egne statsborgere, om hvorvidt og under hvilke forudsætninger en stats nægtelse af at tilbagetage egne borgere asylretligt kan sidestilles med »udstødelse« af de pågældende, og hvilken